

ІНТЕГРАЦІЯ, ЯК НАПРЯМКИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Коломіць Наталія

*к.е.н, доцент, доцент кафедри підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Kolnata277@gmail.com

Більшість дослідників розглядають глобалізацію в органічному зв'язку з процесами, що мають протилежну спрямованість, тобто з урахуванням дивергентних тенденцій. Глобалізація, підкреслює Е. Гідденс, являє собою «процес нерівного розвитку, який одночасно розчленовує і координує» [2, с.90]. Професор тасманійського університету М.Уотерс сформулював «теорему» гетерогенності змін у сучасному світі, де «матеріальні взаємозв'язки локалізуються, політичні взаємозв'язки націоналізуються, а символічні взаємозв'язки глобалізуються» [6, с. 89]. Схожої точки зору дотримується Р.Робертсон, відносячи глобалізацію, насамперед до сфери культури та людської свідомості. На думку З. Баумана, поняття глобалізації описує процеси, що представляються мимовільними, стихійними і безладними. Він вважає, що новий світовий безлад, прозваний глобалізацією, має, однак, один справді революційний ефект: знецінення порядку як такого [1, с.54]. Глобалізація починалася, перш за все, як економічний процес, як прагнення до знаходження нових ринків збуту і дешевої робочої сили. Сьогодні транснаціональні корпорації створили розгалужені, світові організаційні мережі, координуючі виробництво продукції та її продаж. Явище глобалізації світової економіки знаходить свій вияв і супровід в таких процесах, як: посилення інтернаціоналізації господарського життя; формування інфраструктури для транснаціонального переливу капіталу, інвестицій; розмивання економічних кордонів (так зване явище «другої 78 економіки»); розгортання регіональної, міжрегіональної і глобальної економічної інтеграції держав; зміна характеру економічної функції значного числа держав, що перейшли або знаходяться у стадії переходу до економіки відкритого типу, зверненої до зовнішнього ринку; протистояння тенденцій на моноцентризм та поліцентризм у МЄВ; загострення проблем міжнародної боргової кризи, міжнародної монополізації товарних ринків, ресурсокористування. Сучасний австралійський соціолог М.Уотерс вважає, що інформаційне суспільство - в стратифікаційному відношенні - це суспільство конвенціональних статусів, в якому приналежність до певного соціального прошарку залежить саме від соціокультурних факторів. Необхідно враховувати той факт, що ідеальної організаційної структури сучасного університету, підходящої всім, не існує.

Порівняння досвіду різних вищих навчальних закладів дозволяє врахувати особливості культурних традицій та законодавчих систем різних країн, їх профілі, регіональні особливості та фактори історичного розвитку. Зокрема, українським реаліям більш близькі традиції розвитку європейської вищої школи, а не американської, тому і дослідженню європейської культурної традиції, її впливу на структурні, інституціональні, організаційні особливості університетів необхідно приділяти більше уваги. Незважаючи на те, що в сучасних умовах університет все частіше розглядається як організація, для якої важливими аспектами діяльності стають продуктивність його роботи, менеджмент, трудові відносини і маркетинг, основною метою університету залишається, як і багато століть назад, створення, збереження, обробка і передача знань. Вищий навчальний заклад не може бути розглянутий як звичайна організація, яка постійно шукає матеріальну вигоду. Навіть в умовах, коли університет надає студентам освітні послуги, він залишається соціокультурним утворенням, важливою частиною культури та соціуму [4, с. 77]. Іншим напрямом глобалізаційних процесів є інтеграція. Інтеграція - більш серйозне і складне поняття, ніж інтернаціоналізація, оскільки в

даному випадку мова йде вже не просто про співпрацю при обміні знаннями та студентської мобільності, а про розвиток цих зв'язків на державному рівні, в підсумку ведуть до інтеграції основ національних систем освіти.

Виходячи з цього, інтеграція більш близька по суті до глобалізації системи вищої освіти, так як, згідно її особливостей, співвідносяться не деякі, цікаві кільком сторонам, навчальні програми або процеси, а відбувається деяке уподібнення і гармонізація основних, найголовніших рис систем освіти. В такому випадку ще більше стираються, а іноді навіть губляться повністю, в залежності від ступеня бажання держави влитися в дану структуру, національні риси освітньої сфери. Це, мабуть, найбільший мінус інтеграції вищої освіти, що наближує її в значній мірі до споконвічних характеристик глобалізації, як процесу, що стирає національні кордони. Безпосередньо в коло досліджень вищого навчального закладу входить обґрунтування сучасних змін організаційної культури університету, процесів інтеграції традиційних дослідницьких та інноваційних підприємницьких тенденцій, пошук оптимального балансу класичного академічного етосу і постакадемічних цінностей. Цей процес має свої відмінності і в практиці модернізації окремого університету, і на рівні кожної національної системи вищої освіти, і макрорегіональних соціально орієнтованої і ринковорієнтованих традицій [4, с. 67]. Висновки. Очевидно, що процес інтеграції в сфері вищої освіти, як і процес інтернаціоналізації, буде розвиватися, згідно новим завданням, які ставить глобалізований світ, набувати все більше значення і розширювати сферу свого застосування в галузі професійної освіти, що робить цей процес загальносвітовим, а значить, в свою чергу, і глобальним.

Складовою інтеграції є студентська та викладацька мобільність, яка навіть опонентами глобалізації освіти розглядається як безперечний плюс і відмінна можливість поповнити свої знання новітніми європейськими розробками, результатами або напрямками досліджень, підвищити рівень знання іноземної мови, знайти колег, що займаються розробкою схожих проблем, налагодити прямі міжнародні контакти і розширити свій кругозір. Причому, всі ці принадли сторони, незважаючи на обов'язковість для студентів стажування протягом семестру або року в іншому ВНЗ, ще треба заслужити, так як студент, для відправки в академічне відрядження, повинен показувати певний рівень підготовленості, в тому числі і мовної, щоб гарантувати отримання максимальної освітньої користі від свого стажування за кордоном.

Окрім того, щоб її отримати, потрібно висунути і опрацювати проблему, рішення або розширення знань про яку вимагає поїздка до іноземного університету, тобто студент не просто так відправляється подивитися світ, мобільність переслідує в першу чергу академічну мету, хоча, звичайно, треба визнати, що особливою суворістю її контроль зазвичай не відрізняється, тим не менш, він є, і мінімальні вимоги повинні бути студентом виконані. [5, с. 67]. Але найбільшою складністю для нашої країни буде не розробка проектів, з якими студенти будуть відправлятися за кордон, а фінансування студентської та викладацької мобільності. Ні для кого не секрет, що рівень забезпеченості нашого населення не дозволить усім бажаючим провести семестр або рік у закордонному ВНЗ, тому що проживання, віза, дорога, побутові витрати, а іноді і навчання, вимагають досить великих фінансових витрат, що, плюс до часто комерційної форми одержання вищої освіти, може стати непосильною ношею для студента і в першу чергу, як правило, фінансують його навчання батьки.

Література

1. Бауман З. Индивидуализированное общество / З. Бауман // Издат/ цент - М., 2002. - 390 с.
2. Гидденс, Э. Ускользающий мир: как глобализация меняет нашу жизнь: Пер. с англ. / Г. Э. Гидденс // - М.: Изд-во «Весь мир», 2004. — 120 с.

3. Кузнецов Илья Викторович Социокультурные основы модернизации высшего образования. /И.В.Кузнецов// Диссер. на соиск. ученой степени канд. социол. наук.. Тамбов 2011 с 198

4. Налетова И.В. Социология образования / И.В. Налетова// - Тамбов: Изд- во ТГУ им. Г.Р. Державина, 2012. - 154с.

5. Хомерікі О.А. Інтеграційналізація і інтеграція, як напрямки глобалізації освіти: процеси синтезу і диференціації /О.А. Хомерікі// НАУ- 2014. – 248с.

6. Apple, M. W. Between neoliberalism and neoconservatism; Education and conservatism in a global context / M. W. Apple // Globalization and Education: Critical Perspectives. - N.Y.: Routledge, 2000. - p. 57-77.

РОЛЬ МІЖНАРОДНОГО СТАЖУВАННЯ СТУДЕНТІВ АГРАРНИХ ВНЗ У ПІДВИЩЕННІ ЇХ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ

***Бічевін Максим Вікторович,**
аспірант кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
Лейко Андрей Геннадиевич.
Менеджер,
Højengård ApS, Egtved, Denmark
maksym.bichevin@gmail.com, Andrii_Leiko@icloud.com*

На сьогоднішній день, проблеми конкурентоспроможності молодих фахівців на вітчизняному та міжнародному ринку праці являється однією з найважливіших проблем. За часту на одне робоче місце приходиться по декілька конкурсантів, в зв'язку з чим, багато молодих фахівців не в змозі після закінчення ВНЗ знайти собі роботу по спеціальності. Саме тому, закордонне стажування являється, одним з найкращих варіантів для вирішення даної проблеми.

Для України великого значення має інтеграція в світовий виробничий процес. Завдяки глобалізації, та великої кількості різноманітних програм по стажуванню, студенти вітчизняних ВНЗ можуть дозволити собі відправитись працювати та набиратися досвіду на стажування до різних підприємств світу. Особливо це важливо для студентів аграрних вузів.

В більшості сільськогосподарських вузів країни студенти проходять практику на вітчизняних підприємства та на учбових господарствах. Але, більшість підприємств використовують застарілу техніку та технології виробництва сільськогосподарських товарів. Особливо гостро ця проблема стосується сільськогосподарських вузів, через брак державної підтримки.

Але завдяки закордонній практиці, студенти мають можливість працювати на фермах де використовуються провідні методи вирощування сільськогосподарських культур та в змозі попрацювати з сучасною сільськогосподарською технікою.

В Україні працює більше ніж 20 різноманітних програм по стажуванню студентів закордоном. Основні країни які з радістю готові прийняти вітчизняних студентів є: Швеції, Нідерландах, Швейцарії, Канаді, Австралії, США, Данії, Новій Зеландії, Німеччині, Франції, Фінляндії, Польщі. Практика проводиться за різноманітними напрямками, такими як збір урожаю, тваринництво, виробництво сиру, садівництво, овочівництво, виноробство, харчова промисловість, квіткарство, тощо [1].